

Отъ странствованіе то, и попытавшъ попагаѧ, що є
 правила жена та мѹ; Фна аѣїзгласи и каза сичко
 то, що то направи невоздержно жена та мѹ. Мѹжъ
 же чѹвши това, пресѣче мѹ се срдце то, и разгнѣкав-
 шисѧ, не щем въ слѣдѹщее да бѣде сосъ неа. Жена
 та же оѹсъмнѣвшисѧ на рабына та си, защо є Фна
 казала на мѹжа и сичко то, выкна а, и сосъ гнѣкъ
 рече и: койстиннѹ ты си казала на мѹжа ми сичко то,
 що то ѿзвъ направихъ сосъ прелюбодѣа. Рабына та
 же кълнешесе, защо Отниудь нищо не є казала на го-
 сподара си, и оѹѣрживаше а, защо попѣгай є иза-
 вилъ сичко то. Тога лѹкава та жена оѹмысли сосъ
 хитрость и Фна некакво да докаже попѣгла лжца. И
 така земавши го дрѹга та нощъ сось клѣтка та тамо,
 гдѣ то спеше Фна, тѣри го предъ зеркало Гледало, кое
 то блещеше въ очи тѣ мѹ, и прокаше мѹ като блеска-
 нія. Послѣ зема ёдна рѹчна мѣлиница и ворташа а
 ѹто неино то тропаніе мѹ се чѹваше като громъ,
 беше же покачила надъ клѣтка та и ёдна губа (сюн-
 герѣ) намокреная, Отъ коѧ то капеше вода върхъ него,
 като дождь: що то бѣдный попѣгай сичка Фнаа нощъ
 Отъ многъ то дождь и блесканіе и громъніе крышесе
 вънстрѣ въ клѣтката Фгъ ёдиный оуголъ (кюшѣ) въ дрѹ-
 гій. Отидевши проче на оутро то мѹжъ при попѣгла
 пыта го, що є виделъ тамъ нощъ. Попѣгай же рече:
 а нощъ дождь и громъніе то и блесканіе то не ма-
 ставиха да видимъ нищо. Мѹжъ же чѹвши тымъ думы
 попѣгавъ, помысли и рече въ себѣ: нищо во йстиннѹ
 не є йстинно Отъ колку то ми є казала тамъ птица,
 ради жена та ми, и сичко то є лжца, какво то и се-
 га йавно ме їзлаг: защо то таа нощъ нищо Отъ ка-
 заны тѣ не се є слѹчило, нити дождь, нити громъ,